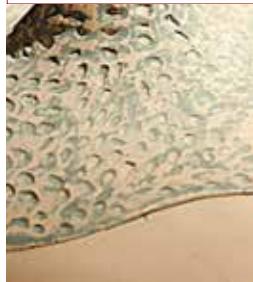

ivančica
cvitić
znidarčić

nadica
eichhorn

đurđica
horvat

gudrun
kainz

erzsébet
mezei

n e o a r t

20. XI. – 4. XII. 2014.

IZLOŽBENI SALON »IZIDOR KRŠNJAVA« • TRG MARŠALA TITA 11, ZAGREB

Neo Art

C'è una grande effervescenza culturale, nell'attualità. Essa stessa diviene un'arte di genere

Certamente Internet, fb, le email, hanno dato una svolta veramente epocale al sistema delle relazioni e delle conoscenze. Le distanze, il confronto, l'esibizione, la copia, sono divenuti i temi di oggi, dove la competizione è amplissima, veramente -come si usa dire- "globale".

I linguaggi quindi si affinano, si perdono quelle connotazioni specifiche di "Territorio", peraltro fondamentali per la cultura delle genti e dei Popoli, per convergere verso un linguaggio unico. Unico tuttavia nella possibilità di lettura e non sempre nella poetica, che ovviamente distingue Autore da Autore, tecnica da tecnica, disciplina da disciplina. In questo modo navigando, ci si stupisce della bellezza di certe sculture, dello stupore suscitato da nuove ceramiche -Neo Ceramic-, dell'ardore nel manipolare, comporre e dominare il vetro, il tessuto, la pittura e la grafica.

Il gruppo delle artiste, cinque, qui rappresentate offre questo senso di poliedricità e di contemporaneità, coincidenza, sincronia, simultaneità. È una modalità per abbracciare tutte le arti, un modo per condividere eccellenze diverse, per offrire risultati ed emozioni di rara, diversa sensibilità.

Ivančica Cvitić Znidarčić, crea opere viventi. Le sue forme rotondeggianti, morbide, scalfite da raffinate textures, sono animate, in sviluppo. Sono proporzionate, accoglienti, fatte di nuda materia cotta, dove leggeri rilievi ed incavi trattengono e rapiscono il riverbero della luce. Come nelle sue grafiche, fotografie in sequenza di una realtà a due dimensioni cromatiche.

Nadica Eichhorn, esprime tutta quella forza che la natura, le rocce, le diverse terre, i minerali, il fuoco, il caldo soffocante hanno e producono. Sono forme incontenibili. Si tratta di un contatto di pelle tra l'artista e la materia primigenia, in una sintonia fatta di tremolii della superficie, di forme organiche abbozzate, di esplorazione dell'origine della vita.

Durđica Horvat, sfida l'osservatore, il critico d'arte, ponendogli il tema dell'equilibrio, della luce, delle trasparenze. L'oggetto, la forma funzionale alla quale talvolta si ispira è in realtà un artificio per condensare un insieme di emozioni. Sono lo stupore che il cristallo, la pastosità della materia amorfa, la cromatica purezza, offrono a chi guarda.

Gudrun Kainz, tesse, compone, assembla. In realtà non si sa se le sue figure, le sue creature viventi, stiano crescendo o stiano per dissolversi. È la rappresentazione del contemporaneo, quando un corpo, anche umano, travolto dalla velocità degli eventi si trasforma, cambia identità. Da qui il tessere e il disfare in un continuo perpetuo.

Erzebet Mezei, crea delle scenografie, dei teatrini che sfondano lo spazio. Il sipario e le quinte evocano un linguaggio di Arte povera e sono fatti di materiali comuni, famigliari, dettati da una antropomorfa strutturalità geometrica. I colori sono quelli sicuri, quelli della vita, i materiali sono diversi e la spirale il simbolo dell'energia.

Bello, questo panorama Neo Art della vita.

Rolando Giovannini
Professore all'Accademia di Belle Arti di Verona, Italia

Neo Art

Velika kulturna raznolikost kojom je današnjica prožeta i sama postaje nekom vrstom umjetnosti.

Internet, društvene mreže i elektronička pošta omogućili su bolje povezivanje, lakši pristup informacijama i njihovu širenju te obogaćivanje međuljudskih odnosa. Udaljenosti, kontrasti, prikazi istovjetnosti postali su glavni sadržaji suvremenih preokupacija u okviru sve bogatijih stvaralačkih mogućnosti koje je omogućio dolazak globalizacije i u to područje.

Izražajnosti postaju sve istančanje, gubeći tako specifične note »regionalnosti« bitne za kulturu ljudi i naroda, stremeći jedinstvenom jeziku u smislu umjetničkog iščitavanja različitih tematika, u vidu poetskog izražavanja koji očito razlikuje autora od autora, tehniku od tehnike, vještina od vještine. Dok tako brodimo stvaralačkim morem, uvijek nas potrese ljepota nekih kipova, zapanjenost izazvana pogledom na suvremena keramička djela -Neo Ceramic- strast u kreiranju, stvaranju i dominaciji stakлом, tkaninom, bojom i grafikom.

Grupa ovdje predstavljenih umjetnica, njih pet, nudi taj osjećaj kreativne mnogostranosti i suvremenosti, podudarnosti, skladnosti i istodobnosti. To je primjena sveobuhvatnosti postojeće umjetnosti na način zajedničke raspodjele izvrsnosti, podstirući uspješnost u vidu izazivanja neuobičajenih tankočutnih emocija.

Ivančica Cvitić Znidarčić stvara produhovljena djela. Njezine su forme zaobljene, nježne, izbrazdane poput rafiniranih tekstura, životopisne, u razvoju. Proporcionalne, pristupačne, izrađene od prirodnog paljenog materijala, gdje samo istančana ispuštenja i udubljenja kradu i zadržavaju odsjaj svjetlosti. Njezine su grafike pak slike u nizu, dvodimenzionalne realnosti postignute kromatskom bojom.

Nadica Eichhorn izražava svu onu silinu koju priroda, kamen, razne vrste zemlje, minerali, vatra i zagušljiva toplina posjeduju i stvaraju. To su sveobuhvatne forme. Riječ je o spoju kože umjetnika s materijom, o izvjesnom skladu proizašlom podrhtavanjem površine, formi usklađenih obrisa u istraživanju suštine života.

Durđica Horvat izaziva promatrača i kritičara podstirući temu uravnoteženosti, svjetla i prozračnosti. Predmet, funkcionalnost forme koja je katkad nadahnjuje u stvarnosti je samo odraz vještine iznošenja sabranih emocija. Promatrača začuđuje kristal, pastoznost amorfнog materijala i kromatska čistoća.

Gudrun Kainz tka, izrađuje, sastavlja. Ne znamo jesu li njezine figure, živuća bića, u usponu ili na putu rastvaranja. To je prikaz suvremenosti kroz tijelo, kroz čovjeka, preobraženog i zahvaćenog vrtlogom zbivanja. Otuda se tkanje i rašivanje neprestano isprepleću.

Erzsébet Mezei stvara scenografije malih kazališta koje razbijaju prostor. Zastori i kulise podsjećaju na izražajnost Arte povera i načinjeni su od jednostavnih materijala, diktirani antropomorfnom geometričkom strukturon. Boje su klasične, iz života, materijali su različiti, a spirale simboliziraju energiju.

Krasna je to panorama života – Neo ART.

Rolando Giovanni

Profesor na Akademiji likovne umjetnosti u Veroni, Italija

Neo Art

There is a great cultural effervescence, in the modernity. This, itself, becomes an art genre.

Without doubt the internet, Facebook and e-mail have resulted in a paradigm shift in the system of networking and access to information and its dissemination. Distances, comparison, exhibition, reproduction, have become topical themes, where competition is amplified, in a truly "global" sense.

Languages are in a process of continual refinement, with the loss of those specific connotations of "Territory". Moreover, the fundamental cultural idiosyncrasies of nations and peoples are slowly converging into a single language. Unique, however, is the possibility of reading (and not necessarily poetic works) which of course distinguishes author from author, technique from technique, discipline from discipline. In this way, browsing, one wonders why the beauty of certain sculptures, the astonishment aroused by new ceramics -Neo Ceramic-, of the ardour to manipulate, manage and dominate the glass, fabric, painting and graphics.

The group of five artists represented here offers this versatility and sense of multiplicity, coincidence, synchronicity, simultaneity. It is a way to embrace all the arts; a different way to share excellence in the delivery of results and emotions of rare, diverse sensitivity.

Ivančica Cvitić Znidarčić creates living works. Her rounded shapes, soft and scratched with fine textures, are animated in development. They are proportionate, comforting, made of cooked raw materials, where light reliefs and hollows trap and capture glare, as with her graphic, sequential pictures in truly two-dimensional colour.

Nadica Eichhorn expresses all the forces present in nature, rocks, different lands, minerals, fire and the stifling heat that it produces. Forms are uncontrollable – a skin contact between the artist and the primeval matter, in a line made from surface tremors, organic shapes sketched, of exploration and of the origin of life.

Durđica Horvat challenges the viewer, the art critic, posing questions of balance, of light and of transparency. The object, the functional form of which it is sometimes inspired is actually an artifice to condense a set of emotions. They project the wonder of the crystal, the softness of amorphous matter, the purity of colour, offering them to the viewer.

Gudrun Kainz weaves, composes and assembles. In fact we do not know if his figures, his living creatures are growing or are destined to dissolve. It is the representation of the contemporary, as a body, a human, overwhelmed by the speed of events, transformed, a new identity. Hence the weave and unravel in constant perpetuity.

Erzsébet Mezei creates the sets, the theatres that break through the space. The curtain and the scenes evoke a language of *Arte Povera* and are made of common materials, families, dictated by an anthropomorphic geometric stiffness. The colours are safe, as in life, the materials are different and the spiral the symbol of energy.

Beautiful, this Neo Art scene of life.

Rolando Giovanni
Professor at the Academy of Fine Arts in Verona, Italy

IVANČICA CVITIĆ ZNIDARČIĆ, magistrica umjetnosti, rođena je 10. veljače 1946. u Zagrebu. Školu primijenjenih umjetnosti (tehnološko-keramički odsjek) i Pedagošku akademiju (Grupa likovnih umjetnosti) završila je u Zagrebu. Visoku školu za primijenjenu umjetnost (Hochschule für angewandte Kunst) završila je u Beču 1976. u klasi profesora Wandera Bertonija. Članica je ULUPUH-a od 1976. godine i Kerameikona od 2002. Od 1987. do 2004. godine predavala je na

Keramičkom odjelu Škole primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu. Sudjelovala je u organizacijskom odboru svih pet svjetskih triennala male keramike održanih u Zagrebu. Bila je članica žirija u Sloveniji i Hrvatskoj.

Osim petnaest samostalnih izložbi, sudjelovala je na više od 90 skupnih u domovini i inozemstvu: Beč, Zagreb, Beograd, Subotica, Sarajevo, Mostar, Faenza, Ljubljana, Našice, Vallauris, Pariz, Bruxelles, Bologna, Barcelona, Grottaglia, Lisabon, Kiel, Zelem-Halen, Landeck-Tiroll, Zaprešić, Varaždin, Samobor, Virovitica, Slavonski Brod, Slatina, New York, Ludwigsburg, Kapfenberg. Sudionica je likovnih kolonija u zemlji i inozemstvu. Njezini radovi nalaze se u muzejskim i galerijskim zbirkama.

1987. nagrađena je počasnom diplomom II. Svjetskog triennala male keramike, a 2005. dobitnica je srebrne medalje na Međunarodnom festivalu postmoderne keramike u Varaždinu.

Zagreb, Jabukovac 4 • Tel. 01 483 44 95

Vijest o smrti jedne djevojčice, 2014.,
grafika (monotipija), 19 x 23 cm

Dvije plodine, 2014., keramika (šamotirana masa i engoba), 1. v. 23 cm, \varnothing 15 cm; 2. v. 22 cm, \varnothing 15,5 cm

Plod iz Tiarea, 2014., keramika (šamotirana masa i engoba), v. 23 cm, \varnothing 21 cm

NADICA EICHHORN rođena u 1950. U Zagrebu. Po obrazovanju diplomiрани инжењер хемијске технологије. Likovnim радом се бави од 1990. У центру за културу и образовање CKO Zagreb, стјеће званje Обложо-вателј предмета од глине под водством керамиčарке Мирјане Радковић. Чланица ULUPUH-a Zagreb. Активно се бави обликовањем керамике и истраживањем керамиčких техника у властитом ателију-лабораторију.

Zagreb, Mesnička 3 • e-mail: nadica.eichhorn@zg.t-com.hr

Zelene strukture, 2014. (detalj)

Zelene strukture, 2014., paper clay, 35 x 35 x 15 cm

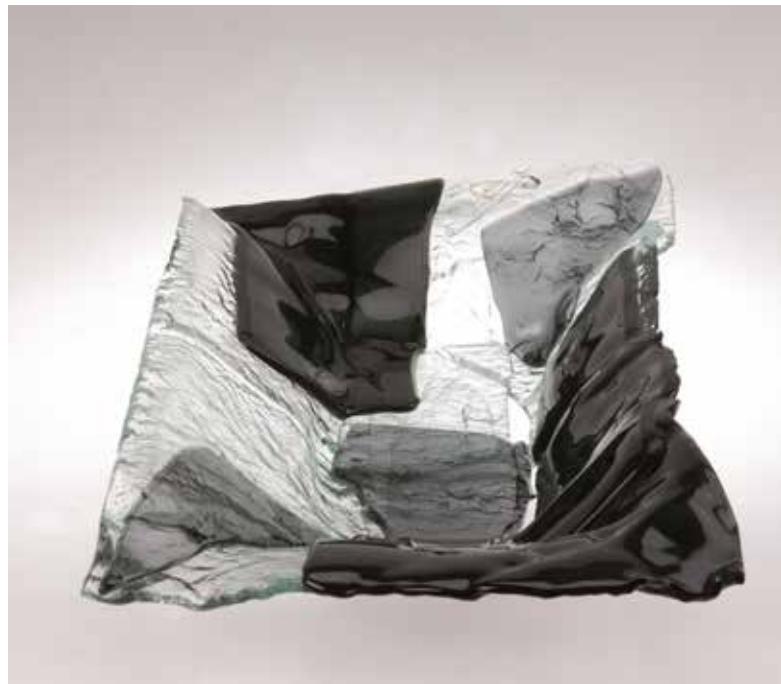

Zelene strukture, 2014., paper clay, 48 x 32 x 35 cm

ĐURĐICA HORVAT rođena je u Rijeci 1961. Stvara u mediju keramike od 1991., a u staklu od 1999. g. Diplomirala je kiparstvo na autorskoj umjetničkoj školi AGORA, u klasi akademskog kipara Ivana Kožarića. Izlagala je na preko dva-deset samostalnih i preko stotinjak skupnim žiriranim i međunarodnim izložbama, te sudjelovala na brojnim likovnim kolonijama, u kojima je bila više puta u organizaciji, a neke je i samostalno vodila. Osmislila je likovno rješenje – zaštitni znak SOS-sela Lekenik. Višestruko je nagrađivana posebnim priznanjima, plaketa-ma i pohvalama na žiriranim i međunarodnim izložbama, te pohvaljena za izraziti doprinos kulturi u Hrvatskoj. Kao predsjednica organizirala je i sprovela mnoge skupne izložbe i projekte Sekcije za keramiku, staklo i porculan ULUPUH-a. Time je doprinjela izboru nagrade ULUPUH-a, za najbolju međunarodnu suvremenu hrvatsku keramičku izložbu TOP 100 za 2012. godine. pod pokroviteljstvom grada Zagreba. Ukazana joj je izuzetna čast i povjerenje izborom među 4 likovna umjetnika iz cijele Hrvatske koji predstavljaju hrvatsku kulturu na Festivalu hrvatske kulture u Francuskoj kao skulptorica i keramičarka. CROATIE LA VOICI - FESTIVAL DE LA CROATIE EN FRANCE, GALERIJA »ESPACE GRANDJEAN«, VALLAURIS, FRANCUSKA. Članica je LIKUM-a, ULUPUH-a i HZSU-a. Stvara u svom atelje-u Preradovićeva 18/1, Zagreb.

10408 Velika Mlaka, Nikole Tesle 36b • 098
218 009 • durica61@yahoo.com

Otvoreno crno, 2014., fuzija stakla, 84 x 42 cm

Sama, 2014., fuzija stakla, 64 x 40 cm

Bubimir, 2014., fuzija stakla, 82 x 43 cm

GUDRUN KAINZ rođena je u Beču. Godine 1991. završila je stručnu školu za keramiku u Štumi (Stoob) u Gradišću. Od 1992.–1997. studirala je glazbu - klasičnu gitaru na Konzervatoriju u Wiener Neustadtu.

U društvu sa Sethom Cardewom, Jane Peryman i Rihardom Wilsonom sudjelovala je na studijskim rezidencijalnim boravcima.

2007. i 2009. godine predavala je studentima keramike na sveučilištu Makere-re (Kampala) i školi za keramiku Kiyunga u Ugandi.

Sudjelovala je na umjetničkim kolonijama u Austriji i Hrvatskoj (Burgstein, Varaždin, Karlobag, Plemenitaš), a 2010. godine boravila je u Evoramonte u Portugalu u rezidenciji za umjetnike. Organizira brojne radionice iz područja primitivnih tehniki paljenja keramike kao što su *pit firing* i *smoke firing*.

MARS AND NEPTUNE, wood,
clay, 58 x 63 cm

ERZSÉBET MEZEI rođena je 1947. godine u Skorenovcu. Gimnaziju je maturirala u Bečeju. Diplomirala je na Višoj pedagoškoj školi (likovni odsjek) u Novom Sadu 1971. godine. Bavi se grafikom (monotipija, montažna grafika, suha igla) i primijenjenom umjetnošću (keramika, tekstil, vuna).

Izlagala je na više samostalnih i grupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Prvu samostalnu izložbu pri-

redila je u Novom Sadu 1991. godine.

Uz stvaralački rad bavi se organizatorskom djelatnošću u području likovne umjetnosti. Osnivačica je udruge građana »Likovna radionica Senta«, organizatorica i nositeljica brojnih projekata likovnog sadržaja poput stvaralačkih radionica, kolonija i izložbi u zemlji i inozemstvu, gdje sudjeluje i u projektima suradnje s drugim udruženjima likovne djelatnosti.

Od 1995. do 2006. godine bila je umjetnička voditeljica dječje i omladinske likovne kolonije »Piktor« u Esztergomu u Mađarskoj. Od 1999. godine je umjetnička voditeljica grafičke radionice Umjetničke kolonije Senta.

24400 Senta, Kodalja Zoltana 1. • tel: 024 813 594, mob: 064 5452183 • e-mail: mezei.erzsi@gmail.com • www.mezeierzsebet.com

Plet, 2010., tehnička - pust, 150 x 50 cm

Dva vrganja, 2010., tehnička - pust, 120 x 40 cm

Neočekivano, 2009., tehnička - pust, 110 x 60 cm

Izložbeni salon »Izidor Kršnjavi« • Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb • Trg maršala Tita 11

e-mail: izlozbenosalon.izidorkrsnjavi@gmail.com • www.ss-primijenjenumaumjetnostidizajn-zg.skole.hr

Izdavač: Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb • Za izdavača: Marija Krstić Lukač • Voditeljica Salona: Mirjana Tomašević Dančević • Likovni postav: Autorice •

Fotografije: Darko Bavorjak, Nadica Eichhorn, Siniša Galar, Gudrun Keinz • Predgovor: Rolando Giovannini • Savjet Salona: Nikola Albanež, Marijana Birtić, Jagor Bučan, Anita Parlov,

Marijan Richter, Vladimir Rismondo ml., Zrinka Tatomić • Lektura: Ivana Žima • Prijevod: Ingrid Pekić Ton, Jasna Tkalec, John Wheatley • Grafička priprema: ArTresor naklada, Zagreb •

Tisk: Tiskara Zelina d.d., Sv. Ivan Zelina • Naklada: 300 primjeraka